

SĂ ÎMPLINIM PORUNCILE

Să învățăm pe copii CELE ZECE PORUNCI

- Porunca a cincea -

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău”(Exodul 20:12)

Cuvântul *cinstește* înseamnă a considera pe cineva „prețios” sau „de valoare”. Prin această poruncă Dumnezeu dorește ca tu să vezi că părinții tăi au mare valoare. Gândește-te un minut la motivele pentru care părinții tăi îți sunt prețioși. În primul rând, ei sunt un dar de la Dumnezeu. Dumnezeu a planificat ca tocmai ei să aibă grijă de tine pe măsură ce crești și să te învețe despre El.

Gândește-te la tot ce fac părinții tăi pentru tine: ei te protejează de multe pericole; îți spun să nu pui mâna pe sobă pentru că-i fierbinte; te avertizează să nu te duci în anumite locuri, etc. Ei te iubesc și nu vor ca tu să suferi.

Cine te-a învățat să mergi? Părinții tăi. Cine te-a învățat să vorbești? Părinții tăi. Ce alte lucruri te-au mai învățat părinții ? (lasă-i pe copii să răspundă. Răspunsuri posibile: să conduci o bicicletă, să faci curățenie, să coci o prăjitură, să te rogi, etc).

Părinții îți asigură lucrurile de care ai nevoie. Ei cumpără alimente și fac de mâncare. Ei îți cumpără îmbrăcăminte și încălțăminte, plătesc ibrținerea pentru locuință, etc. Tot ei îți asigură unele lucruri de care nu ai neapărată nevoie, dar îți place să le ai – jucării, tratatii speciale, etc.

Părinții merită cinstirea ta iar lui Dumnezeu îi face plăcere atunci când îi onorezi. Unul dintre modalitățile prin care îți poți cinsti părinții este să-i ascuți. Vino cu bucurie când te cheamă să vi, du-te acolo unde te trimit ei să te duci, fă ceea ce-ți cer ei sau nu fă ceea ce ți se interzice.

Tu trebuie să fi bun cu părinții tăi. Există momente când mama sau tatăl tău sunt triști. Ce ai putea tu să faci ca să-ți arăți bunătatea față de ei ? Mai există momente când ei sunt obosiți. Cum îți vei dovedi bunătatea față de ei ? Tu mai trebuie să ai grijă cum vorbești cu ei și despre ei, să le vorbești cu respect și să ai grijă de tonul vocii tale.

O altă cale de a-ți cinsti părinții este să faci un lucru prin care să le arăți dragostea ta. Ai putea să te oferi să ajuți pe mama sau pe tata la vreo lucrare pe care nu le place s-o facă. Sau ai putea să le faci un cadou special doar pentru că-i iubești..

Observați că această poruncă spune să cinstești atât pe mama cât și pe mama. Unul nu este mai vrednic decât celălalt. Amândoi sunt importanți în viața ta.

Dumnezeu îți cere să-ți cinstești părinții. Și dacă vei asculta această poruncă, El îți face o promisiune. A doua parte a acestui verset spune: „ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău” (Exodul 20:12). În Noul Testament, acest verset este explicat ulterior. Efeseni 6:1-3 spune că ar trebui să-ți cinstești părinții „ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ”.

Părinții tăi doresc să te protejeze, să te călăuzească și să te învețe lucruri care vor face viața ta mai ușoară și mai sigură. Dumnezeu a promis că aceia care își cinstesc și își ascultă părinții vor fi fericiti.

Ajutoare pentru lectie:

1. Citește copiilor istorioara următoare, iar la finalul ei folosește întrebările pentru discuție care sunt date la sfârșit, pentru a stimula gândirea copiilor.

2. Cântări despre acest subiect (A-scul-ta-rea...) Sugerează copiilor să scrie o cântare de mulțumire părinților lor, pe o melodie cunoscută.
3. Planifică un serviciu special care să onoreze părinții. Ajută-i pe copii să se gândească la lucruri în care excelează părinții lor și să le facă o plăcuță în cinstea lor (o hârtie albă lipită pe un carton negru) Sugestii: cea mai bună bucătăreasă, cel mai bun tâmplar, cel mai grozav pescar, cel mai bun învățător, cel mai bun prieten, etc). Invită părinții. Pune-i pe copii să rostească din memorie porunca a cincea, apoi să cânte cântări tematice. Citește-le apoi istorioara următoare; împarte-le premiile apoi servește-i cu ceva. Dacă doriți, puteți invita un pastor să le vorbească în 10 minute despre relația dintre părinți și copii.
4. Joc pe roluri: împarte copiii în mai multe perechi. Unul să fie *părintele*, iar celălalt *copilul*. Împarte rolurile de mai jos *părinților* pentru a le citi. Apoi lăsați *copiii* să dea un răspuns din care să rezulte cum îi cinstesc ei pe părinți.
 - *(Nume), știi că acum te joci cu prietenul tău, dar am urgentă nevoie de un ciocan. Nu vrei să mi-l aduci ?*
 - *(Nume), este rândul tău azi să speli vasele. Spune prietenilor tăi că te vei duce afară la joacă mai târziu, după ce termini cu vasele.*
 - *Am așa o durere de cap. Nu vrei să închizi computerul ăla și să te joci mai târziu ?*
 - *(Nume), astăzi am făcut curat în această cameră, iar acum uită-te ce deranj ai făcut ! N-ai putea să-ți iei lucrurile și să le duci la tine în cameră ?*
 - *Oh, nu ! Sună telefonul și nu pot acuma să mă ridic să răspund. Aș strica aici totul. Ce mă fac?*

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta pentru ca să îți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău”(Exodul 20:12)

EU TOTUȘI MERG

Poveste care se poate citi copiilor

„Trebuie să găsim o cale” zise Angi. Nimic nu este imposibil, știi.

Nicoleta, prietena ei dădu din cap și zise: „Nu Angi, nu putem să mergem, și cu asta, basta ! Poți să uiți de asta și hai să ne gândim ce altceva avem de făcut”.

„Dar Nico” – continuă să pledeze Angi. „Toți se duc, chiar și Cristina. Dacă nu mergem, o să creadă că suntem fraiere”.

„Nu-mi pasă ce crede Cristina despre noi, Angi. Părinții noștri au zis NU !”.

Nicoleta începu să-și adune cărțile și să se pregătească de plecare. Angi se așeză în fața ușii și încercă pentru ultima dată să-și convingă prietena:

„Kati a spus că am putea să stăm noaptea la ea acasă. Pe mama ei nu o interesează la ce filme ne uităm. A zis că ne duce la spectacol și apoi ne aduce înapoi. Și dacă ne întoarcem la casa lor, părinții noștri nu vor afla niciodată unde am fost”.

Nicoleta apucă clanța ușii din spatele lui Angi. Angi o prinse de mână.

„Cu ce te-ar deranja ? Părinții noștri nu se vor supăra, pentru că nu vor ști că am fost ! Te rog spune că vi ! N-o să mă simt bine fără tine”.

Nicoleta scutură din cap „NU. Tu faci ce vrei, dar eu nu mă duc”.

Supărată că nu a reușit s-o convingă pe Nico, Angi repetă cu sarcasm cuvintele ei: „Nu mă duc”. Apoi mormăi cu amărăciune „Cristi avea dreptate. Tu nu ști să te distrezi deloc. Lasă, nu-i nimica. O să ne distrăm și fără tine. Toți copiii care l-ai vizionat, mi-au spus că-i cel mai groznic film pe care l-au văzut vreodată. O să-ți pară rău.”

Apoi Angi deschise ușa larg pentru ca Nicoleta să poată ieși.
„Du-te acasă” se răsti ea. „Și să nu îndrăznești să spui la cineva ce fac eu” zise Angi cu degetul îndreptat spre Nico și cu privirea amenințătoare.
„N-am să spun la nimeni”, murmură Nico, „dar ...”
„Dar nimic”. Zise Angi în timp ce trântea ușa. „Eu mă duc !”

Mama lui Nico era în bucătărie când ea a sosit acasă.
„Mama, știu că mi-ai interzis să merg la filmul acela dar, te rog, n-ai vrea să vorbești cu tata încă o dată și să-l rogi să mă lase să mă duc cu colegii la filmul acela de vineri seara? Ei se duc cu toții și nu cred că e chiar așa de rău să-l văd și eu”.

Mama a închis ușa frigiderului și s-a așezat la masă.
„Nico, dragă, tu știi că am mai discutat ieri despre asta iar tatăl tău și cu mine nici nu ne gândim să te lăsăm să te duci. Știi că acum nu înțelegi și crezi că nu e corect din partea noastră, dar deocamdată ar trebui să ai încredere în judecata noastră. Nu ai voie să mergi.”

Nico a înțeles că trebuie să asculte.
„Bine, mama, nu mă duc, dar sunt sigură că seara de vineri va fi foarte plictisitoare”.

Mama a încercat s-o mai înveselească :
„Am o idee: ce-ar fi dacă am merge cu toții la pizzeria cea nouă. Ai putea s-o inviți și pe Angi să vină cu noi și chiar să rămână pe a doua zi. Sunt sigură că nici părinții ei n-o lasă la asemenea film”.

„Păi, nu”. Îngână Nico „Cred că Angi are deja un program pentru vineri seara. N-am putea să mergem fără ea ?”

„Desigur” zise mama zâmbind. „Am să vorbesc cu tata despre programul de diseară”

Mama s-a întors să pregătească masa. „N-ai lecții de făcut ?” întrebă ea.
„Puține” zise Nico, întinzându-și mâna după o banană de pe masa din bucătărie.
„Pot să iau asta cu mine ?”

Mama își ridică privirea spre Nico, în timp ce curăța un cartof și zise: „În regulă. Masa va fi gata cam peste o oră”.

Nico a alergat în camera ei. În timp ce își desfăcea banana și se uita în cartea ei de citire, se gândea la Angi. „Dragă Isuse, se rugă ea, ajută-mă Te rog să nu mai fiu supărată cu privire la seara de vineri. Ajută-ne să ne simțim bine la noua pizzerie. Și Te mai rog, ajută-o pe Angi să facă ce este bine.”

Tot restul săptămânii, Angi a încercat s-o convingă pe Nico să vină împreună cu celelalte fete la filmul de vineri seara. La rândul ei, Nico a încercat s-o sfătuiască pe Angi să nu treacă peste voia părinților. Vineri, când s-au încheiat orele și au plecat de la școală, amândouă erau hotărâte ce aveau să facă. Angi voia cu orice preț să treacă peste interdicția părinților. „Ei sunt doar părinți... Ce știi ei despre distracție?”

Nico, dând din cap zise: „Oricum, noi trebuie să-i ascultăm”.

În seara aceea, Nico a avut un timp fain împreună cu părinții ei. Pizza a fost cea mai grozavă pe care a mâncat-o vreodată iar tata a invitat-o la trei jocuri video noi. El a câștigat la primul, dar ea a câștigat la celelalte două. În drum spre casă au oprit la o cofetărie și au servit câte o înghețată. Nico și-a amintit de remarcă lui Angi: „Ce știi ei despre distracție ? După cum văd, părinții știu să se simtă bine... Dar oare ce face Angi acum ?”

Duminica dimineața, Nico a văzut-o pe Angi la Școala Duminicală.
„Hei, Angi” a strigat-o ea de pe partea cealaltă a sălii. „Stai să-ți povestesc despre vineri seara: Ne-am dus la noua pizzerie și” Nico povestea în timp ce Angi s-a întors cu spatele. Ochiul ei era vânăt și avea un plasture deasupra pe sprânceană.

„Ce-ai pățit?” a întrebat Nico.

„N-o să-ți vină să crezi. Am intrat în atâtea necazuri vineri seara...”

Nico era nerăbdătoare să afle mai repede: „Dar ce s-a întâmplat ?”

Angi explică: „Totul a decurs bine. Părinții m-au dus la Kati. Așa cum am plănuit, ei n-au bănuțit nimica. Părinții lui Kati ne-au dus la film, iar apoi ne-au luat de acolo. Ne-am întâlnit cu Cristi și cu celelalte fete acolo. Dar Nico, a fost groaznic! Filmul acela a fost așa de sângeros. Am fost atât de îngrozită cum n-am mai fost vreodată. Pe la jumătatea filmului a trebuit să merg la toaletă, dar mi-a fost teamă să merg înapoi, așa că am așteptat în hol. Cristi și prietenele ei erau și ele îngrozite. Dar la urmă și-au bătut joc de mine. Mi-a fost așa de jenă !”

„Ți-am spus eu că n-ar fi trebuit să mergi” i-a reamintit Nico. Apoi, arătând spre fața ei, întreabă: „Dar ce s-a întâmplat cu ochiul?”

Angi atinse ușor cu mâna bandajul de pe sprânceană. „Oh... păi asta e partea cea mai rea”, zise ea. „După film, mama lui Kati a venit să ne ia. Kati și cu mine stăteam pe bancheta din față și discutam despre film, cât a fost de groaznic. Dar deodată, niște lumini se îndreptau cu viteză spre noi. Mama lui Kati a claxonat, dar degeaba, mașina a intrat direct în noi. Eu m-am lovit cu fruntea de parbriz și m-am tăiat ... A fost groaznic!”

Nico asculta cu atenție cum s-a sfârșit povestirea.

„Poliția a spus că șoferul acelei mașini a fost sub influența alcoolului și a ieșit de pe banda lui, exact în fața noastră. Au chemat ambulanța, pentru că mama lui Kati avea o mână ruptă, iar capul meu sângera rău de tot. Au trebuit să-mi pună trei copii”.

„Oh, ce dureros. Dar acum esti OK ?” întreabă Nico.

„Da, dar m-a durut așa de tare când s-a întâmplat. Și pe deasupra, cei de la spital i-au sunat pe tata și pe mama. Ei au venit să mă ia, și astfel au aflat că fusesem la filmul acela. Ce să-ți mai spun? Acum sunt pedepsită pentru două săptămâni”.

Angi se uită la prietena ei. „Nico, ar fi trebuit să te ascult. Dar de acum încolo n-am să mai trec peste cuvântul lor. Nu știu ce era cu mine: nu-mi doream altceva decât să fiu cu Cristi și cu prietenii ei. Iar ei n-au făcut altceva decât să-și bată joc de mine... și apoi accidentul acela...”

Angi a îmbrățișat-o pe Nico.

„Te rog frumos, ca data viitoare dacă îți voi mai spune că nu-mi pasă ce spun părinții despre ceva, amintește-mi ce cumplită a fost seara de vineri. Bine ?”

Nico a zâmbit și și-a pus brațele în jurul lui Angi. „Cu siguranță, am să-ți amintesc” Și chiar în momentul acela și-a reamintit de una din cele zece porunci ale lui Dumnezeu care zice: „*Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta pentru ca să și se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău*” (Exodul 20:12).

În timp ce mergea împreună cu Angi spre sala lor de clasă, Nico se ruga în gând: „Îți mulțumesc Isuse, că m-ai ajutat să-i ascult pe părinții mei”.

Întrebări pentru discuție:

1. De ce ar trebui să ascultăm de părinții noștri ? (Pentru că Dumnezeu a spus: *Cinstește pe tatăl și pe mama ta*” Ascultarea face parte din cinstire. Alte motive să-i ascultăm: ei de obicei știu mai mult decât noi; ei au autoritate asupra noastră, etc)
2. Compară ce seară a petrecut Nico, care și-a ascultat părinții, cu Angi, care nu și-a ascultat părinții. Îți amintești de un moment când ai ascultat de părinți și ai fost bucuros că i-ai ascultat ?

